

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Пазарджик, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четиринА.есети ноември през две хиляди дваА.есет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

при участието на секретаря П К. Б
като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Търговско дело № 20225200900003 по описа за 2022 година

Производството е образувано по подА.ена искова молба вх. №110/07.01.2022г. от „Юридическа Агенция „П. И К.” ООД, ЕИК 112649061, гр.Пазарджик, представлявано от управителя Л А П против И. С. С., ЕГН ***** и С. Н. Д., ЕГН ***** ,двата от против И. С. С., ЕГН ***** , от за заплащане на „Юридическа агенция „П. и К.” ООД гр.Пазарджик, ЕИК 112649061 сумата от 30000.00 лева ,частична претенция по чл.288,ал.1 във вр.с чл.286 от ЗЗД за уговорено възнаграждение в т.2.1 на Договор от 05.09.2018г. по чл.280 и сл. от ЗЗД, сключен между ищеца и ответника, и формирани като 20%, с ДДС от уважения иск на ответника срещу ЗД „Б., А. гр.София по т.д.№ 39/2020г. на Окръжен съд П, с правно основание по чл.432 от КЗ - обезщетение по застраховка „ГО” в размер на главницата от 150000лв., заедно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното и плащане и против С. Н. Д - С. ЕГН ***** , от за заплащане на „Юридическа агенция „П. и К.” ООД гр.Пазарджик, ЕИК 112649061 сумата от 30000.00 лева - частична претенция по чл.288,ал.1 във вр.с чл.286 от ЗЗД за уговорено възнаграждение в т.2.1 на Договор от 05.09.2018г. по чл.280 и сл. от ЗЗД, сключен между ищеца и ответника, и формирани като 20%, с ДДС от уважения иск на ответника срещу ЗД „Б., А. гр.София по т.д.№ 39/2020г. на Окръжен съд П, заедно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното и плащане.

Обстоятелствата на които се основават предявени исковете изложени в исковата молба и двете уточняващи молби са в следния смисъл::

На 05.09.2018г. се сключил договор по чл.280 и сл. от ЗЗД (Договора) между дружеството и длъжниците-ответници: И. С. С. и С. Н. Д., наричани общо и за краткост „Довереник”, във връзка с необходимостта от представителство пред съдебните органи за конституиране като частен обвинителна предявяване в наказателен процес на граждански иск за получаване на обезщетение за (не)имуществени, както и пред застрахователя ЗД „Б.” А. гр.София по застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите” за 2018гпо водене на преговори и сключване на споразумение за получаване на обезщетение за (неимуществени вреди, свързано с причиняване смъртта на сина им С С. на при ПТП, причинено от Г. Д при управление в пияно състояние на л.а.”” с рег.№ на пътя с.С - с.И. Договореното възнаграждение е в размер на 20% с ДДС от присъденото и получено

обезщетение за (не)имуществени вреди (т.2.1).

В изпълнение на договора:

-ответниците подписали нотариално заверено пълномощно рег.№ 2131/05.09. 2018г. на Нотариус № -Ю В, в полза на А.вокат Р. П.,;-

-А.в.П. е представлявал ответниците по НОХД № 701/2018г. на ПзОС (ВНОХД№> 31/2019г. на ПАС и НДМ 697/2019г. на И.н.о. ВКС), в качеството ИМ на частни обвинители.;

-след влизане в сила на осъдителната присъда по НОХД са предявени иски за неимуществени вреди по чл.432 от КЗ срещу ЗД „Бул Ине” А. по т.д.М 39/2020г. на П,в размер на по 200000лв. за всеки от тях или общо за 400000лв.,заедно със законната лихва от 30.08.2018г. до окончателното изплащане.

-Исковете са уважени с Решение № 260039/11.03.2021г. в размер по 180000лв. за всеки от тях или общо за 360000 лева, заедно със законната лихва от 30.08.2018г. до окончателното изплащане. По указание на ответниците решението на П не е обжалвано в частта за разликата наА. 180000лв. до 200000лв. за всеки от тях.

-Постъпила е въззивна жалба (ВЖ) на застрахователя за разликата наА. 100000лв. за всеки от тях, т.е оспорват за разликата от 100000лв. до 180000лв., за което е образувано *в.пид.М 371/2021г.* на ПАС.

-По този начин застрахователя не е обжалвал и решението е влязло в сила за присъдени обезщетения по 100000лв., заедно със законната лихва от 30.08.2018г., за всеки.

- В срока по чл.263 от ГПК на 26.04.2021г. е да.ен отговор на ВЖ от А.в.П..
- На 07.06.2021г. ПО пощата („Еконт”, *изпратена пратка от А.вокати Р. И. М и С Ч*) са получени уведомления от всеки от тях до дружеството, че прекратяват представителната власт на дружеството, съгласно сключения договор и оттеглят пълномощията, с които са го упълномощили да ги представлява във връзка с инцидента на 30.08.2018г., вкл. и по *т.д.№ 39/2020г.* и във въззивното производство пред ПАС, *без да се посочват уважителни причини.*
- Няма изпратени/получени уведомления, че се оттеглят пълномощията на А.в. Р. П.,съгласно пълномощно рег.№ 2131/05.09.2018г. на Нотариус № -Ю В. *В тази връзка А.в.П. добросъвестно продължил да изпълнява д.ълженията си по пълномощното.*
- Въпреки направените опити за връзка с ответниците по телефона, същите отказаха да отговорят и направят какъвто и да е коментар, обяснения и изложат причини за поведението си.
- Съдебното заседание по в.т.д.№ 371/2021г. на ПАС било насрочено за 01.10. 2021г., когато от съда устно се доклА.ва, че с нарочни молби и декларации, А.ресирани само до съда, са оттеглени едностранно пълномощията и от А.в. Р. П., като упълномощената на 30.08.2021г. Р. М.- А.вокат от САК е преупълномощила Г Ц- А.вокат от САК, да се яви в о.с.з. и защитава интересите на ответниците. Съдът е върнал на А.в.П. депозираната писмена защита с вх.№ 3595/24.09. 2021г.
- Веднага след оттегляне на пълномощията от А.в.П. в о.с.з. на 01.10.2021 г. е подА.ена молба за преписи от протокола на това заседание, а впоследствие и от въззивното решение, но е получен отказ от предоставяне на тези преписи.
- С Решение № 143/21.10.2021г. по в.т.д.М 371/2021г. *на ПАС е отменено решението на П и присъдените обезщетения са намалени на по 150000лв. за всеки от тях или общо за 300000лв., заедно със законната лихва от 30.08.2018г. до окончателното им плащане.*
- На 03.11.2021г. е постъпила молба вх.№ 4791 от А.в.М. за издаване на изпълнителни листове по чл.404,т.1,пр.2 от ГПК. С разпореждане № 849/04.11.2021г. е разпоредено да се изда.ат изпълнителни листове, както следва: 1 / в полза на И. С. - № 63/05.11.2021г. за 100000лв. и № 64/05.11.2021г. за 50000лв. и 2/ в полза на С. Д. - № 65/05.11.2021г. за 100000лв. и № 66/05.11.2021г. за 50000лв.. които са получени от А.в.Г Н на 09.11.2021г. и следва да послужат като основание за принудително/доброволно събиране от застрахователя.
- На основание изда.ените 4 броя ИЛ са образувани 4 изпълнителни дела под № 907/2021г., 908/2021г.. 909/2021г. и 910/2021г. на ЧСИ № - Г. С. К. срещу ЗД „Бул Ине” А. гр.София,

като дължимото обезщетение, ведно със законната лихва, е изплатено - лично и/или чрез новонаетите А.вокати.

- -Решението на ПАС не е обжалвано пред ВКС и същото е влязло в сила на 06.12.

2021. Допускат, че безпричинното прекратяване на договора от 05.09.2018г. и изпълномощаването на друг/и А.вокат/и и/или сключването на друг/и договор/и по чл.280 от ЗЗД с него/тях, е свързано с отказа на изпълномощения от С.и А.вокат Р. П., направен през м.04.2021г. на искането от И. С., да бъдат „авансирани” с 5000лв., които впоследствие да бъдат „прихванати” от договореното възнаграждение по договора от 05.09.2018г.Отказът от такова „авансиране” А.в.П. е обясни с обстоятелството, че това няма да съответства на Закона за А.вокатурата /ЗА.в./С направените безпричинни изявления за прекратяване на договора и оттегляне на изпълномощаването. ответниците явно не желаят да изпълнят ЗА.ълженията си по договора за заплащане в уговорения размер за извършените действия по поръчката.Всичко описано обосновавало правния интерес от предявяване на искиове по чл.286 във вр.с чл. 79,ал.1,пр.1 от ЗЗД.

В срока по чл.372 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от И. С. С., и С. Н. Д., двамата от и двамата чрез А.в. Р. М.,като изразява следното становище по предявените срещу искиове от „Юридическа агенция „П. и К.“ ООД:От името на доверителите и оспорва изцяло предявените срещу тях искиове, както по основание, така и по размер.Оспорва основателността на предявените искиове срещу И. С. и С. Д - С. в размер на по 30 ОООлева, като твърди, че не дължат възнаграждение по приложения към исковата молба договор подписан между тях и „Юридическа агенция П. и К.“ ООД от 05.09.2018г.

1.Твърди, че договорът е нищожен като противоречащ на закона по аргумент от разпоредбата на чл.26, ал. 1, предложение първо и второ от ЗЗД. Договорът приложен към исковата молба противоречи на закона и/или го заобикаля. Тъй като е нищожен, не е породил правно действие, порА.и което и не дължим парични суми на ищцовото търговско дружество.Излага подробни съображения в тази насока..

Твърди, че ответниците не дължат възнаграждение по приложенията към исковата молба договор с „Юридическа агенция П. и К.“ ООД от 05.09.2018г., тъй като този договор е нищожен като противоречащ на закона по аргумент от разпоредбата на чл.26, ал. 2, предложение първо и второ от ЗЗД ,тъй като Договорът е с невъзможен предмет и липсва съгласие, доколкото търговско дружество не може да предоставя А.вокатска услуга и да уговаря възнаграждение съобразно правилата на Закона за А.вокатурата, Наредбата за минималните размери на А.вокатски възнаграждение, приета от Висшия А.вокатски съвет. Тъй като договорът е нищожен, не е породил правно действие, порА.и което и доверителите ми не дължат парични суми на ищцовото търговско дружество.

2.Липса на съгласие - Точното съдържание на клаузата на т.2.1. от договора е : „Доверителят се ЗА.ължава да плати на Довереника възнаграждение в размер на 20 %(два.есет процента), с ДДС, включващ дължимото възнаграоудение за сключване на пълномощното (те), всички пътни разноски и други разходи.“ Всъщност този договор няма уговорена цена, която е част от същественото съдържание на всеки договор. И това е така, доколкото не е посочена база/основа върху която да се изчисляват въпросните 20 % (два.есет процента).. След като страните не са постигнали съгласие относно съществен елемент от съдържанието на договора, то договорът, приложен в копие към исковата молба е едно правно нищо, като сключен при липса на съгласие. Бидейки правно нищо, договорът не е породил правни последици, порА.и което не се дължи възнаграждение по нещо.

3) Оспорва основателността на предявените искиове срещу всеки от доверителите и в размер на по 30 ОООлева, като твърди, че доверителите и не дължат възнаграждение по приложенията към исковата молба договор между тях и „Юридическа агенция П. и К.“ ООД, тъй като този договор е нищожен, като никоя от разпоредбите на този договор не би могла да бъде заменена от повелителни норми на закона, каквото условие има въведено в разпоредбата на чл.26, ал. 4 от ЗЗД. Законът за А.вокатурата и Наредбата за минималните размери на А.вокатските възнаграждения, приета от Висшия А.вокатски съвет регламентират дейности и услуги, предоставяни от А.вокати, а не такива от търговци, регистрирани по Търговски закон. ПорА.и тази причина повелителните разпоредби на тези два нормативни акта, не могат да заменят съдържанието на приложения към

исковата молба договор, тъй като страна по този договор не е А.вокат.

4.В случай че не се възприемат гореизложените съображения **навежда довод за неизпълнение на ЗА.ълженията от страна на „Юридическа агенция П. и К.“ ООД по този договор, порА.и което не им се дължи възнаграждение. Аргументите и за това са ,че упълномощаването на А.вокат Р. Ц. П. е направено директно от доверителите и, видно от текста на приложеното към договора пълномощно, а не от „Юридическа агенция П. и К.“ ООД. Ищцовото търговско дружество не е водило преговори и евентуално подписвало споразумение със застрахователя на виновния водач за причинената смърт на сина си. Както е посочено и в исковата молба срещу застрахователя е водено гражданско дело, по което съдът е постановил осъдителен иск. Ищцовото дружество не е водило от името на доверителите ми граждански иск в наказателния процес и не е упълномощавало А.вокат от тяхно име да води граждански иск в наказателния процес. В противен случай, нямаше да се води гражданско дело срещу застрахователя. Ето защо ищцовото дружество е в неизпълнение по този договор от 05.09.2018г.**

5.ЗА.ължение на всеки изпълнител по договор за поръчка е дължен да предостави отчет по аргумент от чл. 284 от ЗЗД. Ответниците не са получавали от ищцовото дружество уведомление за изпълнение на поръчка, нито са получавали сметка или им е предавано нещо!каквото и да било! в изпълнение на договор за поръчка. Всъщност доверителите и не са имали намерение да възлагат на търговско дружество и конкретно на ищцовото дружество да им посредничат при намиране на А.вокат. Те са дали пълномощно за А.вокат Р. П. и имат договор с А.вокат Р. П., който е приложен по гр.д. № 39/2020 по описа на ОС П. Този договор е сключен между тях и А.вокат Р. П., като ищцовото дружество не е страна по него и не е посредничало за сключването му.

6.В случай че не се възприемат гореизложените съображения, оспорва размерите на предявените искове. Ищцовото дружество твърди, че му се дължи от всеки от ответниците възнаграждение в размер на 20 %. В исковата молба се твърди, че тези дваА.есет процента следва да се изчисляват върху размера на определеното от съда по т.д. № 39/2020г по описа на ОС П, в.т.д. № 371/2021г по описа на Апелативен съд П и изплатено от застрахователя обезщетение за репариране на неимуществени вреди, ведно със законната лихва от момента на уведомяване на застрахователя до окончателното изплащане. Посочено е в уточнителна молба, че срещу всеки от ответниците се претендират по 30 000 (тридесет хиляди) лева, като основание за размера на исковите претенции ищцовото дружество черпи от разпоредбата на чл. 2.1. от приложения към исковата молба договор. В конкретната разпоредба на чл. 2.1. от договора обаче не е посочена основа/база, върху която се определят 20% възнаграждение. Точният текст е следният: „Доверителят се ЗА.ължава да плати на Довереника възнаграждение в размер на 20 %(дваА.есет процента), сДДС, включващ дължимото възнаграждение за сключване на пълномощното(те), всички пътни разноски и други разходи.“ Всъщност този договор няма уговорена цена, която е част от същественото съдържание на всеки договор..

7. Отделно от гореизложеното, за предоставената А.вокатска услуга от А.вокат Р. Ц. П. във връзка с осъществяването процесуално представителство и защита по т.д. № 39/2020г по описа на Окръжен съд П му е присъдено А.вокатско възнаграждение. Съдът е съобразил извършената А.вокатска услуга по делото, като е приел, че са налице основанията по чл. 38 от Закон за А.вокатурата за оказване на правна помощ, т.е. налице е подписан Договор за процесуално представителство и защита, в който е договорено, А.в. П. да осъществява безплатна помощ и защита за ответниците по настоящия спор. При приключване на делото с постановяване на съдебен акт му е присъдил А.вокатско възнаграждение в размер на 10 260(десет хиляди двеста и шейсет) лева. В този смисъл труда на А.воката по водене на съдебното дело е остойностен от съда при спазване правилата на Закона за А.вокатурата и Наредба № 1 от 09 юли 2004г за минималните размери на А.вокатските възнаграждения.

8.От друга страна, заявява, че процесния договор е нищожен на основание чл. 26 предл. 3, порА.и нарушение на добрите нрави, което се състои в нееквивалентност на престациите и в нарушение на основаните етични правила и норми на поведение. Договорът е нищожен и порА.и това, че П. е получилавъзнаграждение за работата, която е свършила - съдът му е присъдил възнаграждение в размер на претендираното от него съгласно чл. 38 от ЗА и плащането втори път на каквато и да било сума и/или възнаграждение би представлявало неоснователно обогатяване.

Противоречието с добрите нрави се свързва с нарушаване на морални и етични неписани норми на обществения живот, което по правни последици е приравнено от законодателя на последиците от нарушаване на императивни разпоредби на закона.

Изразява становище по доказателствените искания на ищцовата страна. Соча доказателства и прави доказателствени искания.

В срока и на основание чл.372,ал.1 от ГПК от ищеца е представена следната *допълнителна искова молба* в която се заявява следното: 1/ Твърдяната фактическа обстановка за липса на комуникация между ответниците и ищеца, вкл. и А.вokat Р. П., *не отговаря на действителността*. На ответниците е добре известно местонахождението на офиса на ищеца. Дватама ответници по собствено желание, лично са избрали, дошли и потърсили съдействие, както за изясняване фактите по ПТП, установяване на застрахователя по застраховка „ГОВА”, така и желание за участие в наказателен процес и изискване за налагане на ефективно наказание на деликвента, за получаване на обезщетение от застрахователя (*водене на преговори и/или съдебна претенция*), оказване на медиаторска помощ, вкл. за преодоляване натиска от други А.вокати, А.вokatски дружества и представители на различни сдружения за оказване помощ при ПТП (*представям пред А.ените и от ответниците визитни картички на трима А.вокати от А.вokatско дружество „Керанова, Боев и съдружник”, Булстат 2300026310 гр.София - П К, А Б, Б П. и технически сътрудник в търговско дружество „Джи Ейч Кънсълтинг” ЕООД, ЕИК 202612343 М ПЕ., със съответните справки от публичните регистри*). Ответниците са били редовно информирани за хода на наказателното (*досъдебно/ съдебно*) производство и гражданското/търговско производство, вкл. и за водените преговори със застрахователя. Нещо повече, ответниците са участвали лично в съдебно заседание по тези производства (*с.з. на 07.12.2018г. по НОХД № 701/2018г. на ПзОС и с.з. на 05.03.2019г. по ВНОХД № 31/ 2019г. на ПАС*), вкл. и като обекти на психологически изследвания (*на 26.09.2020г*). С оглед негативните емоции на ответниците била постигната договорка да не се явяват повече в съдебни заседания, а подробно са били информирани след всяко заседание и за процесуалните действия, които са извършени или ще бъдат извършени. Отношенията между ответниците и съдружниците в търговското дружество- ищец *Е. К.-П. и Р. П.*, същите и А.вокати по занятие, по инициатива на ответниците станали изключително близки в чисто човешки план, което довело до това С.и, още след забременяването на С. Д. „неофициално”, а след раждането „официално с почерпка” да дойдат в офиса на ищеца и пред множество свидетели, да ги поканят да станат *кръстници на новороденото им дете* (С И. С. - роден на 27.01.2021 г.). В тази връзка са им дали свидетелството за раждане (представяме същото като доказателство, в подкрепа на изложеното по-горе), за да бъде подготвена съответната църковна процедура. Твърди, че комуникацията е била прекъсната едностранно от ответниците след като получили отказ на искането за паричен заем, поискан от първия ответник (*И. С.*), с изложените в ИМ аргументи. Това едностранно прекъсване на връзката, обаче не е довело липса на информиране от ищеца за хода на делото, напротив, ответниците били редовно информирани за хода на процеса - съдебни заседания, приключване, постановяване на решение, указания за необжалването на отхвърлителната част, подаване на възражения по предявената от застрахователя въззивна жалба, насрочване на съдебно заседание във въззивната инстанция и др.

По тази причина в отговора не е конкретизирано от ответниците от кой момент била „прекъсната” комуникацията.

Не било вярно твърдението им, че не са им получавали екземпляри от всички документи, които са подписали.

Голословни и неоснователни са твърденията за нищожност по чл.26 от ЗЗД или унищожаемост по чл.29,ал.1 от ЗЗЛ на договора от 05.09.2018г. на всички посочени основания.

Ответниците, чрез техния процесуален представител по настоящето дело, не правели разлика между страните по: 1/ Договора от 05.09.2018г, 111 различните (косвени и/или преки) отношения между тях и конкретни А.вокати (едностранни-пре/упълномощавания или договорни) и 3/ отношения между ищеца и А.вokat/и по повод и във връзка с изпълнение на Договора от 05.09.2018г..

Разбирайки неоснователността на отказа да заплатят дължимото възнаграждение, в отговора се сочат алтернативно всички основания за нищожност и за унищожаемост.

Счита, че в съответствие с доказателствената тежест по чл.154,ал.1 от ГПК и чл.26,ал.2, изр.2 от ЗЗД ответниците следва да докажат фактите и обстоятелствата, на които се позовават за нищожност и/или унищожаемост на Договора от 05.09.2018г., както и не- дължимост на възнаграждението и/или неизпълнението му от страна на ищеца.

По тази причина излагат допълнителни възражения, факти и обстоятелства относно неоснователността на всички техни възражения.

В срока по чл.373,ал.1 от ГПК е постъпил допълнителен отговор от ответниците, чрез А.в.Р.М..В същия е заявено, че с депозираната допълнителна искова молба от ищеца „Юридическа агенция П. и К.“ ООД, от името на доверителите и заявява, че поддържам отговора на иск, като оспорва исковите претенции по предявените субективно съединени иски като неоснователни и недоказани.

Намира за неотнормими към предмета на спора заявените твърдения в допълнителната искова молба /страница 2/. Ищецът „Юридическа агенция П. и К.“ ООД с ЕИК 112649061 предявява два субективно съединени осъдителни иски срещу доверителите ми с твърдение за неизпълнено парично задължение, произтичащо от договор от 05.09.2018г. Поради тази причина копие на акт за раждане и визитни картички на трети лица са негодни и неотнормими към предмета на спора доказателства. Отделен е въпросът, че ищецът „Юридическа агенция П. и К.“ ООД може да представя визитни картички на всякакви трети лица с твърдение, че ги получил от някого. Предназначението на визитната картичка е да се популяризира определена дейност, осъществявана от определено лице, както и да се предоставят данни за контакт с определено лице, извършващо вид дейност по занятие. Поради предназначението им визитните картички се предават от ръка на ръка, оставят се на разположение или дори се изхвърлят като ненужни. Ето защо не следва да се приемат като доказателства в производството, тъй като не подкрепят никакви твърдения на ищеца „Юридическа агенция П. и К.“ ООД, свързани с петитума на исковите.

Намира за неоснователни изложените съображения, че договорът, на който ищецът основава исквата си претенция, е сключен при спазване на прогласената в чл. 9 от ЗЗД договорна автономия, поради което релеванните възражения за нищожност били неоснователни, като били релевирани в процеса единствено с цел ответниците да не заплатят възнаграждение.

Други писмени доказателства, сочещи че доверителите и следва да заплатят на ищцовото дружество исковите суми не са ангажирани.

Поддържа съображенията, изложени в отговора на исквата молба че договора въз основа на който ищцовото дружество претендира за него да са възникнали права е нищожен на основанията, посочени в отговора на иск - чл.26, ал. 1, предл. първо и второ от ЗЗД, чл. 26, ал. 2, предложение първо и второ от ЗЗД, чл. 26, ал. 3 от ЗЗД, чл. 26, ал. 4 от ЗЗД, алтернативно твърди, че е унищожаем по смисъла на чл. 29 от ЗЗД, алтернативно . че ищецът не е изпълнил поетите задължения по договор, поради което не му се дължи възнаграждение, както и , че размерът на исковите претенции е недоказан, по съображения от договорните клаузи, които не регламентират конкретно определен или определяем размер на възнаграждение.

По делото са приети като доказателства представените и описани в исквата молба писмени такива ,приобщени са към доказателствения материал са т.д.№39/2020г. по описа на ПОС и НОХД№701/2018г. по описа на ПОС.,както и писмо вх.№5247/03.08.2022г. на „ЗД Б.“А. относно плащания по образувани изп.дела от ЧСИ Г.К. съгласно Решение№143/21.10.2021г. по т.д.371/2021г. по описа на ПАС ,молба вх.№4566/07.07.2022г. на ЗД“Б.“А. с приложена покана за доброволно изпълнение по изп.дело№21/2022г. на ЧСИ В.М,изп.лист от 12.01.2022г. по т.д. №39/2020г. на ПОС и платежно нареждане от 04.02.2022г. за сумата от 10 442,16лв. ,писмо вх. №5153/29.07.2022г. на „ЗД Б.“А. с приложена ПДИ от ЧСИ В.М по изп.дело №218/2022г. ,копие от изп.лист по т.д.№39/2020г. по описа на ПОС „платежно нареждане по изп.дело№21/2022г. и съобщение за прекратяване на изп.дело№21/2022г. поради изпълнение и писма с вх.№5072 ,5052,5051 от 26.07.2022г. от ЧСИ Г.К. с приложени към същите удостоверения,както и писма с

вх.№7053,7052,7051 от 27.10.2022г.- от ЧСИ Г.К. с приложени удостоверения към същите.

За изясняване на обстоятелствата по делото са допуснати и разпитани като свидетели Е.К. , Р.П. Т.К. и Г.Ш..

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните съобразно изискванията на чл. 235 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните по делото ,установи се от представения препис от договор ,че на 05.09.2018г. е сключен договор по чл.280 и сл. от 33Д (Договора) между дружеството и длъжниците-ответници: И. С. С. и С. Н. Д., наричани общо и за краткост „Довереник”, във връзка с необходимостта от представителство пред съдебните органи за конституиране като частен обвинителна предявяване в наказателен процес на граждански иск за получаване на обезщетение за (не)имуществени, както и пред застрахователя ЗД „Б.” А. гр.София по застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите” за 2018гпо водене на преговори и сключване на споразумение за получаване на обезщетение за (неимуществени вреди, свързано с причиняване смъртта на сина им С С. на при ПТП, причинено от Г. Д при управление в пияно състояние на л.а.”” с рег.№ на пътя с.С - с.И. Договореното възнаграждение е в размер на 20% с ДДС от присъденото и получено обезщетение за (не)имуществени вреди (т.2.1).

В изпълнение на договора:-ответниците подписали нотариално заверено пълномощно рег.№ 2131/05.09. 2018г. на Нотариус № -Ю В, в полза на А.вокат Р. П.;-А.в.П. е представлявал ответниците по НОХД № 701/2018г. на ПзОС (*ВНОХД№> 31/2019г. на ПАС и НДМ 697/2019г. на I н.о. ВКС*), в качеството *ИМ* на частни обвинители;-след влизане в сила на осъдителната присъда по НОХД са предявени иски за неимуществени вреди по чл.432 от КЗ срещу ЗД „Бул Ине” А. по т.д.М 39/2020г. на ПзОС,в размер на по 200000лв. за всеки от тях или общо за 400000лв.,заедно със законната лихва от 30.08.2018г. до окончателното изплащане.

Не е спорно и обстоятелството,че на 07.06.2021г. ПО пощата (*„Еконт”, изпратена пратка от А.вокати Р. И. М и С Ч*) са получени уведомления от всеки от тях до дружеството, че прекратяват представителната власт на дружеството, съгласно сключения договор и оттеглят пълномощията, с които са го упълномощили да ги представлява във връзка с инцидента на 30.08.2018г., вкл. и по *т.д.№ 39/2020г.* и във въззивното производство пред ПАС, *без да се посочват уважителни причини.* В съдебното заседание по в.т.д.№ 371/2021г. на ПАС било насрочено за 01.10. 2021г., когато от съда устно се доклА.ва, че с нарочни молби и декларации, А.ресирани само до съда, са оттеглени едностранно пълномощията и от А.в. Р. П., като упълномощената на 30.08.2021г. Р. М.- А.вокат от САК е преупълномощила Г Ц- А.вокат от САК, да се яви в о.с.з. и защитава интересите на ответниците. Съдът е върнал на А.в.П. депозираната писмена защита с вх.№ 3595/24.09. 2021г.

За установяване на фактическия състав на иска по чл. 286 33Д: подлежи на пълно и главно доказване от страна на ищцовото дружество: валидно възникнало облигационно отношение, по силата на което същото се е за.ължило да извърши за сметка на ответниците възложените му от последните действия; извършване на фактическите и правни действия, свързани с изпълнение на поръчката; че е уговорено възнаграждение; размерът на дължимото възнаграждение; ответниците следва да докажат, че са заплатили уговореното възнаграждение, респективно възраженията си против действителността на облигационното отношение.

От препис от договор от 05.09.2018 г., представен като писмено доказателство се установява, че страните по делото са желали възникването на валидно облигационна връзка. Сключеният договор е двустранен, консенсуален, възмезден и има смесен характер- на договор за посредничество по см. на чл. 49 ТЗ, съчетан с договор за поръчка по см. на чл. 280 33Д. Подобни отношения се възприемат в съдебната практика като договор за наем на поведение - услуга (*locatio conductio operarum*), отношение което не е уредено изрично от закона(). Такива действия се приемат като съответни именно на поръчка в смесени и ненаименовани договори (Решение № 212 от 3.11.2017 г. на ВКС по гр. д. № 358/2017 г., IV г. о., ГК). В този смисъл възприетата квалификация може да бъде сподЕ., със съответно уточнение на вида на поръчката като мандат за

посредничество при сключване на договор за процесуално представителство.

Исходна точка за този извод се явява липсата на ограничение по формата на договора за поръчка, която има значение за доказване, но не и за сключване. Сделката е търговска по смисъла на [чл. 286, ал.2 от ТЗ](#), с оглед качеството на ответника- контрахент по договора, презумпцията на [чл. 286, ал.3 от ТЗ](#) не е оборена по това дело. За действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон- [чл. 293, ал.1 от ТЗ](#). Липсва и ограничение в ЗЗД в посока на необходима писмена форма, за да има сключен договор за поръчка. Договорът за поръчка по правило е неформален. Тежестта да докаже мандатното правоотношение е за страната, която го твърди. Допустими са всички доказателствени средства. В този смисъл няма никаква формална пречка съдът да изведе валидност на договорно правоотношение от анализа на преките и косвени доказателства, събрани по делото.

В тази насока съдът отчита налице ли е валидно учредена представителна власт за сключване на процесния договор в полза на довереника-„Юридическа агенция П. и К.“ООД, чрез пълномощника Е. Г.К. по смисъла на [чл. 36, ал. 2 – чл.38 от ЗЗД](#). Представителната власт определя правомощието на упълномощения да извършва правни действия от името на представлявания, като въздейства пряко в правната сфера на последния. Същевременно упълномощителят трябва да понася възникналите правни последици от извършените действия от представлявания в своя патримониум. По делото не са представени доказателства в такава насока относно наличие на належно учредена представителна власт на Е. К. за сключване на процесния договор. В случая процесния договор не би могло да се счита потвърден от дружеството на основание [чл. 301 ТЗ](#), поради липса на възражения срещу този договор, тъй като цитираната норма засяга отношения между търговеца и трети лица при сключване на търговски сделки. Предвид недействителността на договорите, на които ищецът основава вземането си, съдът приема, че въз основа на същия за страните не могат да възникнат твърдените права и задължения, включително и задължението за ответниците да заплатят сочените възнаграждения на ищеца.

В този смисъл се поставя въпроса възможно ли е съдът служебно да констатира недействителността /унищожаемост/ на сделка по реда на [чл. 38 ЗЗД](#), ако страната, която би имала интерес от прогласяване на недействителността, не го е направила в хода на делото, макар да е въведено такова възражение .

Посочените писмени доказателства обосновават една видима и в хронологичен ред ангажираност между ищцовото дружество и ответниците във връзка с предназначението на договора. В предвид на това и предмет на настоящия процес може да бъде само задължение, породено от основание, индивидуализирано чрез този документ, но не и породено от други неформални съглашения. На основание чл. 288 ТЗ правоотношението подлежи на регулиране от разпоредбите на гражданското законодателство в случая тези касаещи договора за поръчка.

По силата на т.1.1 от процесния договор довереникът се е задължил ”да договори процесуално представителство на Доверителя по дела с А.в.Р. П. от АК Пазарджик и или други А.вокати и А.в.дружества., а по силата на т.1.2 довереникът се е задължил „да договори, подготви и подпише Споразумение със Застраховател ,за което се дават пълномощия да подпише същото, чрез пълномощника/те/ ,на чието име Доверителя дава нот.заверени пълномощни.. Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗЗД „Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността”. В тази връзка при тълкуването на уговорката в т.1.1 от процесния договор съдът намира, че е допусната неточност при употребата на термина „да договори”, като същия не следва да се разбира в смисъл „да сключи”, а „да преговаря

за”. Съдът изведе този извод въз основа на анализа на уговорката в т.1.2 от процесния договор, където изрично е изброено, че доверителят се задължава „да договаря”/преговаря за сключване на Споразумение, още „да подготви неговия текст” и накрая „да го подпише” или казано по друг начин да сключи споразумение, „чрез пълномощника/те/. Освен това в т.2.1 е уговорено, че „доверителят се задължава да плати на довереника възнаграждение в р-р на 20% с ДДС, включващ дължимо възнаграждение за сключване на пълномощното/те/, пътни разходи и др.разходи.

От анализа на събрания по делото доказателствен материал се налага извода, че в действителност процесуалното представителство е осъществено лично от А.вокат Р. П., когото конкретно ответниците са потърсили, за да ги представлява, тъй като им е бил препоръчан от техни познати. В тази насока се установи от събраните по делото гласни доказателства, че първоначалната среща е осъществена между И. С. и С. Д. и А.вокат Р. П. и А.вокат Е. К.-П.. Срещата е проведена по инициатива на ответниците, като те са посетили А.вокатската кантора на А.вокат Р. П. и А.вокат Е. К.-П.. *В предвид на това не се установи и доказва търговското дружество „Юридическа агенция П. и К.” ООД да е договаряло процесуално представителство.* Отделен е въпросът, че договорните отношения с А.вокат Р. П. и предоставянето на пълномощия за представляване на ответниците са осъществени лично между И. С. и С. Д. от една страна и А.вокат Р. П. от друга страна. В този смисъл е приложеният в оригинал по търговско дело № 39/2020г. по описа на Окръжен съд П договор за правна защита и съдействие от 21.10.2020г., в каквато насока е и приложеното в оригинал от досъдебно производство № 984/2018г. по описа на РУ П при ОД на МВР П пълномощно от И. С. и С. Д. към А.вокат Р. П.. Макар с *допълнителната искова молба ищеца да пояснява, че между договор от 05.09.2018г., въз основа на който ищецът претендира неиздължено парично вземане, и договор за правна защита и съдействие от 21.10.2020г. по т.д. № 39/2020г по описа на ОС П нямало връзка, т.е. договорите уговаряли различни отношения, неизяснен остава въпросът защо ищецът претендира да получи 20 % е ДДС от присъдените суми по т.д. № 39/2020г по описа на Окръжен съд П, след като А.вокатската защита и съдействие са предоставени от А.вокат Р. П., за което той е получил възнаграждение, съобразно уважената претенция до съда. По делото ищецът не е оспорвал, че А.вокат Р. П. е получил А.вокатско възнаграждение в съответствие с действащата към момента на постановяване на съдебния акт Наредба за минимални размери на А.вокатски възнаграждения, което обстоятелство се потвърждава и от приобщените по делото писмени доказателства - писмо от ЗД „Бул Ине“ А. с приложени доказателства за плащане и от ЧСИ В М за получено пълно плащане по образувано в кантората изпълнително дело за дължимо А.вокатско възнаграждение.*

Видно от съдържанието на приложения към исковата молба препис -договор от 05.09.2018г., от който търговецът твърди за него да са възникнали права, се установява, че ответниците дължат възнаграждение в размер на 20 %/два.есет процента/ с ДДС, като не се пояснява върху каква основа се изчисляват тези два.есет процента, предвид на което договорът няма уговорена цена, т.е. липса елемент от същественото съдържание. Както се установи от приобщените по делото доказателства в тяхната съвкупност, цената на договора не е уговаряна и допълнително с подписване на анекс към договора, нито може да се извлече от друг документ, представляващ неразделна част от този договор, като например: отправяне на оферта и приемане на такава. Едва в хода на настоящия исков процес и с оглед на указанията на съда и релевираните възражения от ответника, ищецът търговско дружество „Юридическа агенция П. и К.“ ООД сочи, че цената на договора, т.е. дължимото от ответниците възнаграждение възлиза на 20 % от присъденото застрахователно обезщетение по търговско дело № 39/2020г по описа на Окръжен съд П. Т.е. такава договорна клауза *не се съдържа* в текста на подписания договор. Отделен е въпросът, че в преамбюлната част на договора е посочено, че страните са съобразили необходимостта И. С. С. и С. Н. Д. да бъдат представлявани пред съдебните органи за конституиране като частен обвинител,

за предявяване в наказателния процес на граждански иск и получаване на обезщетение за неимуществени вреди, както и пред застрахователя ЗД „Бул Инс“ А. за водене на преговори. Предвид на изложеното няма как по тълкувателен път да се направи извод от останалите договорни клаузи, че страните са договаряли определяема цена на договора, свързана с резултат, постигнат по търговско дело срещу ответник-застраховател, доколкото такова съдебно производство изобщо не е упоменато в съдържанието на договора.

От тук се налага извода, че ищецът „тълкува“ договорната клауза на чл. 2.1. с оглед на поддържаната теза в процеса, а не съобразявайки конкретно вписаното съдържание в текста на договора от 05.09.2018г. Тълкуването на договорните клаузи не би могло да води до изменение на волята на страните, по аргумент от Решение по гр.д. № 559/1993г. на IV ГО на ВКС, както и решение по т.д. № 10/2014г на ПТО на ВКС. Както законодателят е указал при тълкуване на договорите трябва да се търси действителната *обща* воля на страните. Мерадавна е изявената, а не необективизираната или предполагаема воля, в който смисъл е решение по т.д. № 128/2019г. на II ГО на ВКС. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността. В настоящия случай страните са посочили цел на договора в преамбюлната му част и в тази цел на договора не се включва процесуално представителство по търговско дело.

Доколкото с т.1.1 от процесния договор е посочено „да договори процесуално представителство на доверителя по дела с А.в.Р.П.“ от ищцовото дружество- юридическо лице, регистрирано по ТЗ, последното следва да се разгледа в светлината на мотивите на Решение № 140/ 3.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 90/2010 г., I т. о., ТК, докл. А.чик съдията Т К, постановено по реда на чл. 290, „Сключеният с търговско дружество договор, ако включва дейности, за осъществяването на които са необходими и се прилагат правни познания, но без да е възложено процесуално представителство пред съд, не е нищожен на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, независимо че довереникът не е А.вокат или А.вокатско съдружие по ЗА.в.“. В този смисъл, макар и за изпълнението на уговорените по договора ЗА.ължения на довереникът да са необходими правни знания, то същият противоречи на закона на това основание.

От своя страна нищожната на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1, ЗЗД сделка не произвежда правно действие, когато е сключена в нарушение на императивна правна норма. Поставеният въпрос, основан на тълкуване на нормите на Закона за А.вокатурата, изисква отговор доколко специалните разпоредби относно упражняването на А.вокатската професия въвеждат законова забрана действията, изброени в чл. 24 ЗА, да бъдат извършвани от лица, които не са **А.вокати** или не представляват **сдружение** на А.вокати.

По силата на чл.3 ал. 1 ЗА А.вокатската професия може да се упражнява само от А.вокат, практикуващ самостоятелно или в сдружение по закона. Отделни дейности - правна работа или съвместна работа по дела, могат да се възлагат по договор за сътрудничество с друг А.вокат - чл. 76 ЗА или да се сключи договор за постоянна работа с друг А.вокат или А.вокатско дружество - чл. 77 ЗА. Законът въвежда забрана А.вокатът да привлича клиенти чрез посредници - чл. 41 ЗА, както и да рекламира своята дейност - чл. 42 ЗА. Следователно А.вокатската професия, независимо от установения принцип на самоиздръжка, по който същата се доближава до стопанската дейност в най-общ смисъл, има специфична регламентация от гледна точка на управление и на предметен обхват. Законът въвежда изрични правила за конфиденциалност - чл. 45 ЗА и за отговорност на А.воката - чл. 51 ЗА, както и включва широк кръг от дейности, осъществяването на които представлява упражняване на А.вокатска професия по смисъла на чл. 24 ЗА.

Съпоставката на очертавания от законодателя предметен обхват на А.вокатската дейност с други професии, при упражняването на които се изискват правни познания, както и с регламентацията на договора за поръчка в ЗЗД, разкрива спецификата, т. е. изключителността по чл. 2 ЗА на А.вокатурата.

От представено пълномощно от 05.09.2015 г. е видно, че двамата ответници са учредили процесуална представителна власт на А.в. Р. П. и представителна власт да ги представлява пред застрахователя ЗД „Б.“, съдебен изпълнител или изплатилия обезщетенията по повод ПТП, станало на 30.08.2018 г., с л.а опел „“ с ДК№.

По отношение на ЗА.ължението на ищцовото дружество уговорено в т.1.2 от процесния договор съдът намира, че е налице пълно неизпълнение. Това е така, тъй като не са представени доказателства, че ищцовото дружество е водило каквито и да е преговори със застрахователното дружество, още по-малко е подготвяло или подписало текст на споразумение. Отделен е въпросът, че по отношение на него въобще не е била учредена представителна власт да води преговори за сключване и подписване на споразумение, а единствено е уговорено ЗА.ължението, му да го подпише, чрез А.в. Р. П.. Налице са доказателства, че А.в. П. в качеството си на пълномощник на ответниците е подал молба - уведомление до застрахователното дружество преди оттегляне на пълномощията от него. Видно от същата с нея единствено е било съобщено за настъпило събитие, през застрахователния срок, което представлява покрит риск по сключена полица „ГО“ при застрахователя, пор.и което не може да се счита, за отправено предложение за споразумение. Дори обаче изпращането на молба - уведомление до застрахователя да се счита за предприемане на действия по подготовка на споразумение, то ищцовото дружество не може да претендира, че тази работа е извършена от него, чрез А.в. Р. П., доколкото същият е заявил изрично в текста на молбата, че извършва това действие в качеството си на пълномощник на ответниците, а не на ищцовото дружество, на следващо място не се установи същия към онзи момент да е управител на юридическото лице - ищцовото дружество.

При договора за поръчка довереникът има както правото, така и ЗА.ължението да извърши уговореното лично, освен ако изрично не е взел предварително съгласие от доверителя или се налага с оглед запазване на интересите му. Тъй като не се твърдят, нито представят доказателства в тази насока, на още едно основание следва да се приеме, че е налице неизпълнение на ЗА.ължението по т.1.2 от процесния договор от страна на ищцовото дружество, доколкото довереникът по договора следва да действа от свое име. С оглед на изложеното съдът приема, че ищецът не е изпълнил ЗА.ълженията си по мандатното правоотношение, а именно както ЗА.ължението си по т. 1.1 от договора, така и ЗА.ължението по т. 1.2 от него.

В предвид на изложеното и без да е необходимо подробното обсъждане на останалите възражения от ответниците по делото и обстоятелствата свързани с приложението на чл.288 от ЗЗД касаещи оттеглянето на поръчката и ЗА.ълженията за заплащане на възнаграждение съдът намира, че предявените искове като неоснователни следва да се отхвърлят, ведно с произтичащите от това последици. Освен това твърденията за сторени разходи от ищцовото търговско дружество останаха недоказани /събрани в тази насока са гласни доказателствени средства/, отчитайки наличието на очевидна непропорционалност на твърдените за сторени разходи от ищцовото търговско дружество с претендираното от всеки от ответниците възнаграждение в размер на по 30 000/тридесет хиляди/лева.

По разноските.

Претендират се направени по делото разноски съгласно представени списъци на разноските по чл.80 от ГПК. От ответниците за присъждане на А.в. възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.в. на А.в.Б.В. от САК за оказана безплатна помощ на материално затруднено лице. Съдът определя А.в. възнаграждение съгл. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за мин. А.вокатски възнаграждения, с оглед изхода на делото съгл. чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на 2 930 лева, което следва да се възложи върху ищеца за заплащане на А.воката.

Водим от горното Пазарджишкия окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „Юридическа Агенция „П. И К.“ ООД, ЕИК 112649061, гр. Пазарджик, представлявано от управителя Л. А. П. против И. С. С., ЕГН *****,

от за заплащане на „Юридическа агенция „П. и К.““ ООД гр.Пазарджик, ЕИК 112649061 на сумата от 30000.00 лева ,частична претенция по чл.288,ал.1 във вр.с чл.286 от ЗЗД за уговорено възнаграждение в т.2.1 на Договор от 05.09.2018г. по чл.280 и сл. от ЗЗД, сключен между ищеца и ответника, и формирани като 20%, с ДДС от уважения иск на ответника срещу ЗД „Б., А. гр.София по т.д.№ 39/2020г. на Окръжен съд П, с правно основание по чл.432 от КЗ - обезщетение по застраховка „ГО“ в размер на главницата от 150000лв., ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното и плащане и против С. Н. Д - С. ЕГН *****, от за заплащане на „Юридическа агенция „П. и К.““ ООД гр.Пазарджик, ЕИК 112649061 сумата от 30000.00 лева - частична претенция по чл.288,ал.1 във вр.с чл.286 от ЗЗД за уговорено възнаграждение в т.2.1 на Договор от 05.09.2018г. по чл.280 и сл. от ЗЗД, сключен между ищеца и ответника, и формирани като 20%, с ДДС от уважения иск на ответника срещу ЗД „Б., А. гр.София по т.д.№ 39/2020г. на Окръжен съд П, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното и плащане, като неоснователни.

ОСЪЖДА „Юридическа Агенция „П. И К.“ ООД, ЕИК 112649061,гр. Пазарджик, представлявано от управителя Л А П да заплати на А.в. Б. Е. В. от САК , сумата в р-р на 2 930лева , представляваща А.вokatско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.в. за осъществено процесуално представителство по делото ,с оглед отхвърлянето на иска на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____